

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/1156/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713202988
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6713202988.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudcov JUDr. Márie Rišiaňovej a JUDr. Danice Kočičkovej, v právnej veci navrhovateľky: X. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX U., V. XXX, proti odporcovi: D. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX Z., Z. XXX, zastúpený splnomocneným zástupcom: MAĎAR & Partners, s.r.o., Advokátska kancelária so sídlom 974 01 Banská Bystrica, Skuteckého 1, o určenie príspevku na výživu nevydatej matke, o odvolaní odporcu zo dňa 11. 07. 2013 proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 14C/29/2013-62 zo dňa 21. 05. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť prispievať navrhovateľke na výživu sumou 70 eur mesačne za obdobie od 28. 02. 2011 do 29. 05. 2012, t.j. sumou 1 047,98 eura, ktorú je povinný navrhovateľke zaplatiť v mesačných splátkach po 50 eur, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, so splatnosťou vždy do 15. dňa v mesiaci s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Navrhovateľke náhradu trov konania voči odporcovi nepriznal. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť Slovenskej republike súdny poplatok na účet Okresného súdu Zvolen, vedený v Štátnej pokladnici Bratislava v sume 20,94 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie odporca. Tvrdil, že o nároku, o ktorom rozhodol okresný súd napadnutým rozsudkom bolo už prv právoplatne rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 9P/18/2012 zo dňa 04. 09. 2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14CoP/122/2012 zo dňa 11. 12. 2012. Skutočnosť, že bol podaný opätovný návrh priznala sama navrhovateľka, ktorá svoje konanie odôvodnila tým, že nesprávne určila obdobie, za ktoré požadovala príspevok na výživu nevydatej matke z dôvodu neznalosti právnych predpisov. Súd nemôže konať a rozhodnúť dva krát o tej istej veci. Okresný súd mal vzhľadom k predchádzajúcemu právoplatnému a vykonateľnému rozsudku vydanému vo veci sp. zn. 9P/18/2012, konanie zastaviť. Zdôraznil, že navrhovateľka v konaní vedenom Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 9P/18/2012 vedome, jasne a vecne požadovala určenie príspevku za obdobie od 30. 05. 2012 do 30. 05. 2014, a to napriek tomu, že bola upovedomená o tom, že na časť tohto obdobia jej nevzniká zákonný nárok. Navrhovateľka mala už v prvotnom konaní zákonné možnosti na to, ako chrániť svoje oprávnené práva a záujmy iným inštitútom, ak má byť dôvodom jej pochybenia neznalosť konkrétneho právneho predpisu tak, ako uvádza v písomnom návrhu, a to napr. riadnymi alebo mimoriadnymi opravnými

prostriedkami v rámci prvotného konania, a nie podaním nového návrhu, o ktorom už súd raz konal a rozhodol. Okrem toho sa podľa jeho názoru okresný súd neriadil tým, že zákonná úprava výšky príspevku na výživu nevydatej matke je viazaná na jeho primeranosť. Navrhovateľka nepreukázala opodstatnenosť a výšku svojich nákladov na výživu; súdu nedoložila hodnoverné dôkazy o tom, na čo požaduje príspevok v sume 70 eur mesačne, preto aj z tohto dôvodu bolo dôvodné jej návrh zamietnuť ako nepreukázaný. Tvrdil tiež, že okresný súd nemal ničím preukázané zníženie príjmov navrhovateľky v dôsledku tehotenstva a pôrodu, nakoľko navrhovateľa v tom čase a aj v súčasnosti žije v spoločnej domácnosti so svojím otcom, ako to bolo aj pred tehotenstvom. Navrhovateľka neplatí svojmu otcovi za bývanie a energie a poplatky súvisiace s bývaním. Predpokladal, že náklady, ktoré navrhovateľka uvádzala na oblečenie, drogériu, lieky, mobilný telefón, mala aj pred tehotenstvom a pôrodom. Na základe uvedených skutočností odvolateľ navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu podľa ust. § 221 ods. 1 písm. d/ OSP, nakoľko v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo a vec zastavil podľa ust. § 221 ods. 2 OSP. Zároveň žiadal, aby navrhovateľka odporcovi nahradila všetky trovy konania do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu odporcu navrhla rozsudok okresného súdu potvrdiť. Uviedla, že sa s dôvodmi podaného odvolania nestotožňuje a považuje ich za účelové. Neobstojí tvrdenie odporcu o tom, že ide o vec právoplatne rozhodnutú. V uvedenej súvislosti poukázala na odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku ako aj na samotné odvolanie odporcu a zdôraznila, že v konaní vedenom pod sp. zn. 9P/18/2012 sa rozhodovalo o nároku na príspevok za obdobie od 30. 05. 2012 do 30. 05. 2014. To však neznamená, že by sa vedome vzdala svojho nároku vo zvyšnej časti, t.j. od 28. 02. 2011 do 29. 05. 2012; nárok za toto obdobie si v konaní vedenom pod sp. zn. 9P/18/2012 neuplatnila, a teda o ňom nemohlo byť ani právoplatne rozhodnuté. Okresný súd sa riadne zaoberal otázkou príjmov navrhovateľky a odporcu, odôvodnenosti uplatňovaných nárokov navrhovateľky, ako aj zárobkovými možnosťami a existujúcimi povinnosťami odporcu, svoje rozhodnutie založil na skutkových zisteniach a riadne ho zdôvodnil.

V dôsledku podaného odvolania krajský súd vec prejednal v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 OSP, postupom podľa ustanovenia § 214 ods. 2 OSP bez nariadenia pojednávania a rozsudok okresného súdu podľa ustanovenia § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil ako vecne správny z týchto dôvodov:

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku prvostupňového súdu (ust. § 219 ods. 2 OSP). V súdnej veci odvolací súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali správnosť rozsudku súdu prvého stupňa, v ktorom okresný súd venoval náležitú pozornosť zisteniu všetkých rozhodných skutočností, dostatočne zistil skutkový stav a mal spoľahlivé a dostatočné podklady pre rozhodnutie o veci. Dôvody, pre ktoré tak urobil, správne a podrobne rozobral v odôvodnení rozsudku. S týmito dôvodmi sa v celom rozsahu stotožňuje aj odvolací súd a v podrobnostiach na ne odkazuje. Odporca v podanom odvolaní tvrdí, že okresný súd v súdnej veci rozhodol napriek tomu, že o tej istej veci (o nároku navrhovateľky na príspevok podľa § 74 ods. 1 Zákona o rodine) už bolo rozhodnuté v konaní vedenom Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 9P/18/2011. Rovnakú námietku vzniesol odporca už v konaní pred súdom prvého stupňa a okresný súd sa s ňou v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku aj náležite vysporiadal. Odvolací súd preto už len na podporu konštatovania okresného súdu dodáva, že v danej veci nejde o prekážku veci právoplatne rozhodnutej podľa § 159 ods. 3 OSP. Aj keď v predmetnom konaní navrhovateľka uplatnila rovnaký zákonný nárok na príspevok podľa § 74 ods. 1 Zákona o rodine ako v konaní vedenom pod sp. zn. 9P/18/2011, nejedná sa o totožné nároky, ale sa jedná o nároky za rozdielne časové obdobia. V konaní vedenom Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 9P/18/2011 navrhovateľka žiadala priznať príspevok na výživu nevydatej matke za obdobie od 30. 05. 2012 do 30. 05. 2014, zatiaľ čo v súdnej veci žiadala priznať príspevok za obdobie tomuto predchádzajúce, t.j. od 28. 02. 2011 do 29. 05. 2012. Námietka odporcu tvrdiaceho, že okresný súd vo veci konal a rozhodol, hoci mal podľa jeho názoru konanie zastaviť s poukazom na ust. § 159 ods. 3 OSP, je preto v plnom rozsahu nedôvodná.

Je nespochybniteľné, že nevydatá matka sa v súvislosti s tehotenstvom a pôrodom nachádza v ťažšom postavení v porovnaní s matkou, ktorá je vydatá a žije vo fungujúcom manželstve. Hoci Zákon o rodine preferuje rodinu založenú manželstvom, ochranu poskytuje všetkým formám rodiny (čl. 1 a 2 Základných

zásad) bez rozdielu a teda počíta aj s ochranou nárokov ženy, ktorá porodí dieťa mimo manželstva. Uľahčiť nevydatej matke existenčné podmienky, do ktorých sa dostane v súvislosti s tehotenstvom a pôrodom, je cieľom ustanovenia § 74 Zákona o rodine. Podľa jeho prvého odseku, otec dieťaťa, za ktorého matka dieťaťa nie je vydatá, je povinný najdlhšie po dobu dvoch rokov, najneskôr odo dňa pôrodu prispievať matke primerane na úhradu jej výživy a poskytnúť jej príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom. Výška príspevku na výživu je daná jeho primeranosťou. Primeranosť sa posudzuje vo vzťahu k schopnostiam a možnostiam otca dieťaťa, ako aj vo vzťahu k odôvodneným potrebám a pomerom matky tak, aby bol stanovený rozumný kompromis medzi potrebami nevydatej matky a možnostami otca dieťaťa. Táto zákonom ustanovená primeranosť má spravodlivo vymedziť pomer, v ktorom majú obaja rodičia prispievať na úhradu vzniknutých nákladov. V spojitosti s uvedeným odvolací súd konštatuje, že pokiaľ okresný súd uložil odporcovi povinnosť prispievať na výživu navrhovateľky sumou 70 eur mesačne, takto určená výška výživného spĺňa vzhľadom k možnostiam a schopnostiam odporcu a k odôvodneným potrebám navrhovateľky kritérium primeranosti. Odporca v podanom odvolaní namietal, že navrhovateľka nepreukázala opodstatnenosť a výšku svojich nákladov na výživu; súdu nedoložila hodnoverné dôkazy o tom, na čo požaduje príspevok v sume 70 eur mesačne. K tomu odvolací súd dodáva, že navrhovateľka špecifikovala svoje výdavky na pojednávaní pred okresným súdom, a to konkrétne výdavky na stravu, lieky, oblečenie a ďalšie. Hoci uvedené výdavky nepreukázala listinným dôkazmi, pri zohľadnení cien za tieto potreby možno dospieť k záveru, že výška príspevku podľa § 74 ods. 1 Zákona o rodine bola okresným súdom vyhodnotená správne. Na základe uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1 a 2OSP ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP. V odvolacom konaní bola úspešná navrhovateľka, ktorá si náhradu trov konania neuplatnila. Odporca si náhradu trov konania uplatnil, avšak v odvolacom konaní úspešný nebol, preto mu ako neúspešnému účastníkovi právo na náhradu trov konania v odvolacom konaní nevzniklo.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.